

Κι' ἂν τέτοια κακουργήματα δὲν φθάνουν μεγάλα γιὰ κατηγορητήριο, πῆς τους ἀκόμη κι' ἄλλα, πῶς τώρα δὲν φορῶ φηλό, πῶς ἔβαλα κασόρι, διπλάσι ἢ ρετιγκότσι μου, διπλά τὰ πανοφόρια μου, μὰ πῆς τους πῶς ἐπάντρεψα καὶ μὴ μοναχοκόρη, μὰ πῆς τους πῶς ἐπάντρεψα κατόπι καὶ τὰγόρια μου.

Δίξουν τὸ κόμμα, Πατρινέ, κι' ἂν τούτῳ πάντα νικά...
καὶ μὴ τὸ δρό μου ο' εὐλογῶ,
καὶ σὺν Ἀλέξανδρῳ κι' ἐγὼ
χρῖς διάδοχον ἔμοι τῆς Πάτρας τὸν Παρδίκαι.

Εὐφημῆτε συνεδρίας Συνελεύσεως ἀγρίας.

Φ. — Ἐὰ θεορεῖται τῆς διπλῆς πάμε νὰ ξεκλειδοῦμε κι' ἔλα κι' ἔμεινε, θεὸ Περικλῆ, ἄπογοιτηθοῦμε.
Ἀπογοήτεις τὸ πᾶν, παντοῦ μαλαγχοῖλα, κι' ἂν τύχ' οἱ Τοῦρκοι ξαφνικὰ νὰ μπου' στή Θεσσαλία, ἔμεις νὰ τοὺς φωνάξωμε κι' ἂν ἔβλεπε καυγάδες, καὶ στήν Ἀθῆν' ἂν εἴθετε μὲ τοὺς Κερμ-Ἀγάδες, σὰς βεβαῖοι καὶ γι' αὐτὸ πῶς δὲν θὰ δώσωμε λεφτό, γιὰτ' εἴμαστε περίλυποι κι' ἀπογοιτημένοι, κι' οὔτε γιὰ νὰ σὰς ἔβρωμε κουργιο δὲν μὰς μένει.

Σπουδαῖαν διατρέχομεν, μαλαγχοῖλα κρίσιν
κι' ἄς δώσωμε τι θὴ δρόμῳ...
εἶθε καὶ σῆς τυχάρπατοι κατὰ τὴν νέαν ῥηθὶν
τοῦ χρυσοκόμη Ρέλλη.

Π. — Γι' αὐτὴν τὴν ῥηθὴν μεγάλο χάδι,
κι' ὁ Δημητράκης τέτοιο φωνάζει
ὀρθόσω πάλι, ρεπουμπλικὰ μου,
μ' ἔπρεσαν πάλι τὰ νευρικά μου.

Παραμερίστε... θὰ πάρω φόρα...
ἔλα μὲ φανίνοια νάνοι, Ζαχαρίας,
κι' οἱ πληρεξούσιοι, ποὺ βγήκαν τώρα,
ἔλοι τυχάρπατοι κι' ἔλοι τυχατοί.
Παραμερίστε... οὐτὸ τυκομυδῆ...
ἔλους τοὺς γένους κούτα τους κι' ἄστους...
ἀπογοήτουν κι' ἐγὼ, παιδιέ,
ἔχω μὲ τούτους τοὺς τυχαρπᾶστους.

Ἐλέπει ἀφροῦ οἱ στόματα ρητόρων νεροβρότων
καὶ κατὰ Ρέλλη μαινόνται πολλοὶ τῶν τυχαρπᾶστων.
Τυχάρπαστος, τυχάρπαστος, φράσι τρανὴ κι' αἰώνιος,
κόσμος μ' αὐτὴν τρεβάζει,
καὶ τὴν μεταβιβάζει.
ὁ Δύση καὶ ο' Ανατολὴν ἀφώρματς Μακρόνιος.

Φ. — Σεπτέμβριος ἔπερας, καὶ τὴν Ρωμῶν τὰς κράσεις
σφραγίσας τὰς ἀφώρματς τοῦ Δημητράκη ἢ φράσις.
Σεπτέμβριος ἔπερας καὶ Πρέεδρος ἀκόμη,
καὶ δὲν ἤκουσθ παλαιὴν καὶ τυχαρπᾶστων γνώμη.

Σεπτέμβριος ἔπερας, καὶ καθήμες, καυκάλλες
ἐρέθισαν τὰ κούταρα Καντοπούλου καὶ Διάλλας.
Κι' ἢ τῆς διπλῆς οὐκ ἤτησις ο' αὐτὴν περικοστάρη,
πῶς εἶναι δυνατόν ποτὲ
σὺν φηρισθῶν Βουλευταὶ
νὰ μένουνε καὶ Δήμαρχοι καὶ Συμβολαιογράφοι.

Κι' ὁ Κουλουμδάκης ἔξαφνα μέσα στῆς ρητορείας
εἶπε μὴ φράσι δυνατὴ γιὰ τῆς παλῆσις πατρίδας.

Τότε δὴ τότε ξαφνικὸ καὶ μαῶρη σφοδρῆλα...
ἔφρουσαν τυχάρπατοι κι' ἀμοιστάκια μουρῆλα,
κι' ἔκλεινε, ποῦχουνε μαλλὰ καὶ γένεια σὺν μπαμπάκι,
κι' ἔγιναν κουλουβέχτα μ' αὐτὸν τὸν Κουλουμδάκη.

Κι' ἢ Συνέλευσις τὴν ἔβην παρουσίασε θεοτότω,
γδοποῖ, πάταγοι καὶ ὀρόμοι...
ἔχασε κι' ὁ Θεοτόκης τὴν ἀπογοήτεις τοῦ
κι' ἄγριος ἔχειρονόμης.

Ἐἶδα μαχομένον λύσσαν
μὲ μαποσούνη σηκωμένα,
καὶ τὰ μῆτια τῶν δὲν ἦσαν
παρὰ κέρβουν ἀναμμένα.

Θάμα τῶν θαμάτων
κι' ἔνα θάμα τῶν θαμάτων.
Κι' ὁ Κορράτης ἔλος μῆνος
κι' ὁ Κορράτης θυμωμένος
ῥίχνεται στὸν Κουλουμδάκη,
λὲς καὶ νάταν κουταδάκι.

Σεπτέμβριος ἔπερας κι' Ὀκτώβριος σιμόνι,
κι' ὁ Θεοτόκης ἀρχισε κι' ἔκλεινε νὰ θυμῶν.
Σεπτέμβριος ἔπερας μὲ κουτοῦρο κούβεντα
κι' αὐτὰ μὰς λέει μὴ διπλῆ ἔλασαι μὲ πατίντα:
Κονταῖτε νὰ γίνετε καθὼς οἱ Πορτογάλλοι,
ποῦ πάλι ἐπανάστασε τοὺς ἔμεινε μαρῆλη.

Καὶ μὲ τοὺς Πορτογάλλους
καθένας ταλανίζει
καὶ τῆς διπλῆς τοὺς σάλλους,
κι' ὁ κόσμος ξεφανῶνται
πῶς εἶναι τοῦτο γιὰ
λὲ Γκρεῖς ἢ Πορτογάλοι.

Σεπτέμβριος ἔπερας, κι' αὐτὴν τὴν ἔδομοδα
λένε πῶς ἔβλεθ σίγουρα κι' ἢ τῆς Τουρκίας Ἀρμάδα,
ποῦ ν' ἀφανίσθ ἔβλεθκε τοὺς Ροῦμ' ἔξ' ἐλοκλήρου...
νάτην, παρῆλθον τὰ νερά,
κι' ἴσω τὸ πρῶτα τῆς πυρᾶ
νὰ τὰ δεγθῆ τὸ σπῆμα μου κι' ἢ Σούδα τοῦ θαλήρου.

Πᾶνε τούσις ἔδομοδα
κι' ἔλα χάσωμε σὺν χαζοί,
καὶ μὰς ἀπειλοῦν Ἀρμάδες,
καὶ μὰς ἀπειλοῦν Λαζοί.

Τρέχου καὶ οἱ τούσις φίλους πατριῶν ἀναποσπᾶστους,
τρέχου σ' ἔλασι τῆς ὀράδες, τρέχου καὶ σπῆς τυχαρπᾶστους,
κι' ἔλο τέτοια τοὺς μιλῶ:
ἢ νὰ βάλετε μισθὸ
καὶ νὰ παύουν τὰ βροσῆρα,
ἢ νὰ πάτε στὸ καλὸ,
δηλαδὴ στὰ ἔμκομπῆζα.

Τοῦ κάκου... μῆτε φεύγωμε, μῆτε μισθὸ δὲν εἶχον,
μῆτε σὺν φιλεπάτριες τὸν κόρακα δὲν εἶχον,
κι' ἔρα τὴν ἔρα καρτερὰς τυχαρπᾶστο μπερνάχι...
Π. — Δίξου καὶ σὺ, τυχάρπαστε, τρεῖς ματασοικὰς ὅτῃ ῥηθῆ...

Μὲ ἔαρον ραίνωμε πιεσο τοῦ ἔκατοελεῖθ τὸν νεκροῦ.

Ἐτοῦ ξαφνικὸ θανάτου σου τὴν ἔβλεθ τὴν μεγάλῃ
δρὸ Μούσας, μὲ τὸν ἀρβυθὸν καὶ τὴν γραμμάτων ἄλλη,
χειρομαρμέναις σήμερα φιλοῦν τὴν κορυφῇ σου,
καὶ κλαῖνε μὲ τὴν κόρη σου καὶ μὲ τὴν ἀδελφῇ σου.